

fastsat i medfør af lægemiddellovens § 9, stk. 3. Afgiften udgør efter forslaget 500 kr. pr. påbegyndt uge, indtil oplysningerne er korrekt indberettet. Afgiften tilfalder statskassen og tillægges udpantningsret. Der er således tale om administrative bøder.

Bestemmelsen omfatter som ovenfor omtalt bl.a. salgsteder, der er godkendt efter lægemiddellovens § 8, stk. 1, til salg af ikke apoteksforbeholdte håndkøbsmidler. I lovforslagets § 2, nr. 7, foreslås indført en tilsvarende bestemmelse i apotekerloven vedrørende indberetning fra apoteker med tilhørende apoteksenheder, herunder håndkøbsudsalg.

Til nr. 6-7

Med bestemmelsen i lovforslagets § 1, nr. 6, foreslås der indsat en ny bestemmelse i lægemiddellovens § 22, hvorefter sundhedsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at den, der bringer et ikke apoteksforbeholdt lægemiddel på markedet, skal underrette Lægemedelstyrelsen om, hvilke pakningsstørrelser lægemidlet markedsføres i, herunder om enhver ændring i sortimentet. Det fastsættes i forslaget, at underretning skal være Lægemedelstyrelsen i hænde senest 14 dage før en pakning bringes på markedet, ændres eller trækkes ud af markedet.

Bestemmelsen er nødvendig for at sikre, at Lægemedelstyrelsen får kendskab til markedsføring, ændring eller tilbagetrækning af de håndkøbslægemidler, der i medfør af den foreslåede bestemmelse i lægemiddellovens § 5, stk. 2, undtages fra apoteksforbehold og for hvilke der som følge af den fri prisdannelse for disse lægemidler ikke skal anmeldes en pris til Lægemedelstyrelsen efter lægemiddellovens § 22, stk. 1.

Bestemmelsen giver også adgang til at fastsætte krav om anmeldelse for andre ikke-apoteksforbeholdte lægemidler, herunder de veterinære lægemidler, der må sælges uden for apotek.

Med bestemmelsen i lovforslagets § 1, nr. 7, udvides sundhedsministerens hjemmel til at fastsætte regler om gebyr for anmeldelse af priser og underretning af apotekerne om forbrugerpriser efter henholdsvis § 22, stk. 1, nr. 1, og nr. 2, til også at hjemle opkrævning af gebyr for anmeldelse om sortimentændringer for ikke-apoteksforbeholdte lægemidler efter den foreslåede nye bestemmelse i § 22, stk. 2.

Til nr. 8

Specialitetstaksten udgives af Lægemedelstyrelsen og indeholder dels oplysning om prisen på lægemidler, dels en række supplerende oplysninger om f.eks. udleveringsgruppe, medicintilskud og opbevaringsbetingelser. Specialitetstaksten anvendes også til

at formidle informationer, der systematisk har karakter af retsfor skrifter, men som er undtaget fra offentliggørelse i Lovtidende, jf. f.eks. kongelig anordning om at fastsættelse af faste kronetilskud efter sygesikringslovens § 7, stk. 6, og § 7 a, stk. 2, ikke optages i Lovtidende.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter hvilke reguleringer, der med bindende virkning kan offentliggøres i Specialitetstaksten, og som derfor undtages fra offentliggørelse i Lovtidende. Hovedparten af oplysningerne er endvidere tilgængelige på Lægemedelstyrelsens netsted på Internettet.

Til § 2

Til nr. 1

Som en konsekvens af, at der med lovforslagets § 2, nr. 21, indrømmes ejere af private sygehuse adgang til at oprette et privat sygehusapotek, præciseres det med forslaget, at apoteksvirksomhed også kan udøves i henhold til tilladelse til oprettelse af privat sygehusapotek.

Til nr. 2

Efter den gældende apotekerlovs § 2, stk. 1, er kun den, der har apotekerbevilling eller er ansat som leder af et sygehusapotek, berettiget til at betegne sig som apoteker.

Det foreslås, at også den, der leder et privat sygehusapotek, er berettiget til at betegne sig som apoteker. Forslaget er en konsekvens af, at der med lovforslagets § 2, nr. 21, indrømmes ejere af private sygehuse adgang til at oprette et privat sygehusapotek.

Til nr. 3

I henhold til apotekerlovens § 4, stk. 2, kan et apotek nedlægges, hvis apotekerbevillingen udløber, bortfalder eller tilbagekaldes efter bestemmelserne i apotekerlovens §§ 22 og 24-26. Herudover kan et apotek nedlægges, hvis apotekeren samtykker i nedlæggelsen eller apotekeren tilbydes bevilling til et andet apotek inden for samme region.

De to sidstnævnte bestemmelser indebærer, at nedlæggelse af et apotek uden apotekerens samtykke forudsætter, at apotekeren tilbydes et andet apotek i samme region.

I forbindelse med forslaget om at tillade, at en apoteker i særlige tilfælde kan meddeles bevilling til at drive mere end ét apotek, jf. den foreslåede bestemmelse i apotekerlovens § 15, stk. 2, findes det nødvendigt, at der fastsættes en særlig bestemmelse om adgang til nedlæggelse af et apotek, der drives som »eks-